

**Ruths voorbeeld
Had Jezus dan blauwe ogen?**

Stef Schagen
(M.Div)

De inauguratie van Biden als de nieuwe president van de VS ademt hoop voor nieuwe tijden, zeggen sommigen. "One nation, under God, indivisible, with liberty and justice for all". Het zijn grootse waarden, die je gemakkelijk weggalmt op het Capitool tijdens zo'n beëdiging. Maar de ongeboren babies in de abortusklinieken dan? En de eer van God in de morele principes van de Torah dan, zoals vastgelegd in de ethische codes in Leviticus? Hebben humanistische waarden de Torah, Gods Wet voor heilig leven, naar de marge van de samenleving gedreven nu christelijk humanisme het voor het zeggen heeft omdat de Kerk haar Joodse wortels heeft afgekapt? En de zaak Israël, hoe zit het daarmee? Als Jeruzalem volgens Jezus "de stad van de Grote Koning is" (Matt.5:35), niet "was" overigens, hoe gaat de nieuwe president de Stad van God beschermen tegen Iraanse nucleaire dreigingen en Palestijnse leugens? Kun je democratische principes eigenlijk überhaupt combineren met "one nation, under God, indivisible"? De vraag is dan ook of het Witte Huis spagaat zal gaan tussen geloof in God, vastgelegd in haar constitutie, en democratische uitgangspunten. Laten wij bidden voor een goddelijk ingrijpen. Trump was misschien een onbehouden Kores de Grote. Is Biden Gods gezant? Of wordt menselijke democratie zo langzaam aan de bakermat van humanisme, en is de renaissance van het heidendom de voorloper van de antichrist?

Dan is Israël de pineut, opnieuw. En dan is het toch gek dat haar jongere broer, de Kerk, zwijgt. Dat niet alleen, de Kerk zegt dan wel grote liefde voor de oudste zoon op het erf te hebben, haar oudere broer in de beroemde gelijkenis, maar zij predikt tegelijkertijd de Opname voor de Verdrukking, waardoor Israël, de uitverkorenen, weer alleen een volgende holocaust mee zal maken. Dit is een familiekwesitie. Ik kan vandaag niet bij de Qotel in Jeruzalem bidden en tegen die tijd van verdrukking ontsnappen om mijn oudere broer alleen achter te laten. Zou God met de Opname van de Gemeente de wilde ingeënte takken dan van die edele stam rukken? De Kerk zou er goed aan doen terug te keren naar haar Joodse wortels, door zich opnieuw bewust te maken dat zij is geënt op de edele stam. Dat kan zij doen door de Moabitische Ruth ten voorbeeld te nemen, die zich aan haar schoonmoeder Naomi "vastklemde" toen die terug naar Bethlehem ging en zei: "Uw God is mijn God" maar die eerst zei: "Waar u gaat, ga ik, waar u overnacht, overnacht ik, uw volk is mijn volk! En daarna: Waar u sterft, sterf ik, waar u begraven wordt, daar word ik begraven" (Ruth 1:14-17). In dat Bethlehem, בֵּית לֶחֶם, Huis van Brood, is de Messias geboren die zei: Ik ben het Brood des Levens (Joh.6:35). Je kunt niet in Hem happen zonder Zijn volk erbij te nemen.

Donkere, semitische ogen

Jezus was niet de universele Godmens als Hoofd van de Gemeente, maar de Joodse Godmens. De Messias had geen blauwe ogen maar donkere, Joodse, semitische. Hoe kun je de bijbel hebben of begrijpen zonder Israël, want het is een Joods boek. Hoe kun je in een kerk zitten zonder een keer te gaan erkennen dat haar fundament geheel Joods is omdat alle apostelen Joden waren, inclusief Jezus Zelf? Kun je slurpen uit de sappen van de Wortel als je je christelijke tak van de edele stam hebt afgekapt? Kerk en Israël zijn de twee rails waarover de trein van Gods verlossingsprogramma rijdt en Jezus is de dwarsligger die de twee verbindt. Als de Gemeente het universele Lichaam van Christus is waarin Joden niet langer een unieke eigen identiteit hebben, waarom heeft God dan voor een Joods fundament gekozen? Waarom heeft Jezus dan geen niet-Joden uit de volkeren tot Zijn Twaalf genomen om Zijn kerk op te bouwen, en enkel Joden tot Zijn apostelen gemaakt? Of, anders gezegd, waarom begon God dan niet gewoon een hele nieuwe boom, zonder Israël, in plaats van door te gaan met de aloude edele Joodse olijf?

Het antwoord daarop is eenvoudig: Omdat de Gemeente een wilde tak is die is ingeënt aan de Joodse stam, omdat heidenen welkom waren de God van Israël dienen, die Zich van oudsher ook aan de volkeren heeft geopenbaard als de God van Abraham, Izaäk en Jakob, en de sappen die wij slurpen via de edele stam Israël komen. Dat dat zo zou zijn, heeft God al bepaald in Genesis 12 toen Hij met Zijn verlossingsprogramma begon, en Hij vroeg ons niet om advies, schreef Paulus erover (Rom.11:34). Israël is altijd Gods kanaal geweest van zegen, Zijn knecht in de wereld (Lucas 1:54), en het lijden van Israël is onlosmakelijk verbonden met het lijden van hun Messias. Hij is de erfgenaam van de Troon van David en zal over het Huis van Jakob regeren tot in eeuwigheid, zei Gabriel toen hij Maria opzocht (Luc.1:32-33). Hij is de vervulling van 2 Samuel 7:12-16, Psalm 2:6-7, Psalm 132:11, Psalm 110:1, Hebr.1:5, de Koning der Joden en Zijn Thuis op aarde is Jeruzalem (Matt.5:35). Daarom zal Hij op de wolken komen (Dan.7;13-14), en Zijn voeten op de Olijfberg zetten en door de Messiaspoort gaan om Zijn zetel te nemen in een verheerlijkt Jeruzalem (Zach.14:4, Jes.65-66).

Hoe hypocriet is het van de Kerk uit de volkeren, geënt op Rome, dat zij op een bepaald moment verwachtten dat Joden christen werden, Room Katholiek, en hun Jood-zijn aflegden door de doop, terwijl de Joodse apostelen nooit verwachtten dat gelovigen uit de volkeren Jood werden door de besnijdenis om de God van Israël te kunnen dienen (Hand.15:1-39).

Laten wij, gelovigen uit de volkeren, vooral niet vergeten: Waardig is het Lam inderdaad! Maar Jezus is de Leeuw van Juda. Het feest zal dan ook niet beginnen totdat ook de oudste zoon is thuisgekomen, want de Vader wil ook de oudsten zoon in het feest hebben (Lucas 15:25-32). Daarom bidden wij: Vader, sla Uw armen om Uw volk Israël. Vader, als Uw Kerk herinneren wij U aan onze oudere Broer, Israël. Als Uw secretaresse, herinneren wij U aan Uw agenda (Jes.62:6). Wij willen het feest niet, en dat gemeste kalf niet, zonder hen... zonder dat ook onze broer er is. Zonder hem is het feest niet compleet. En wij willen ook het Koninkrijk niet zonder Jeruzalem, Uw Stad.

Shalom shalom, chevariem.